

AVU, koncepce „vizuální identity“

Metoda navrhování: DDoS (Distributed Design of Service)

Vizuální identita pro nás není jen logo, písmo, barevnost nebo kompozice. To jsou pouze její viditelné aspekty – důsledky nastavení určitých parametrů, které jsou proměnlivé a závisí vždy na kontextu. Vizuální identitu vnímáme jako vnější projev digitální podpůrné infrastruktury, která absorbuje aktuální podobu instituce.

Digitální podpůrná infrastruktura je naším výchozím bodem při navrhování. Je to soubor vzájemně propojených webových služeb a aplikací, které navrhujeme a vyvíjíme. Umožňuje nám udržet komplexní systém pohromadě a zabránit tak postupnému rozpadu a degeneraci vizuální identity, ke kterému zpravidla dochází po několika měsících nebo letech od momentu, kdy se začne používat (ať už ji spravuje sám autor nebo někdo jiný). Poté většinou přichází čas pro vyhlášení další designérské soutěže na „novou vizuální identitu“, která má tu současnou nahradit nebo opravit. A někdy z identity přežije pouze smutná značka (logo/logotyp) na hrnku či zapalovači, lépe nebo hůře komponovaná do rohů všech tiskovin, webů, tíráží nebo logoboardů.

Digitální podpůrnou infrastrukturu můžeme chápat jako poetický algoritmus – transparentní demokratický nástroj, který slouží svým uživatelům. Ať už je to administrativa, pedagogové, studenti nebo např. uchazeči o studium.

Administrativě může poskytnout jasnou, racionální a přehlednou sadu nástrojů, která jim zpříjemní každodenní agendu. Může například automatizovat dokola se opakující úkony atp.

Pedagogům může sloužit mj. jako nástroj pro kolaborativní výzkum, sdílení informací a dlouhodobý konceptuální rozvoj ateliérů.

Studentům může poskytnout podpůrné nástroje pro prezentaci, archivaci a kategorizaci jejich tvorby. Jednoduchou DIY správu online/offline portfolií, katalogů, pozvánek na výstavy atp.

Celé instituci pak poskytuje stabilní prostor pro diskusi, kritickou reflexi a přirozenou aktualizaci sebe sama. To vše bez nutnosti umět programovat nebo navrhovat.

Pokud platí, že „AVU neúnavně hledá a ukazuje alternativní cesty. V umění a společnosti.“, tak má dobrou příležitost, své stanovisko potvrdit prostřednictvím této soutěže. Umožnit vznik alternativy a konstruktivní názorové opozice vůči homogennímu světu design manuálů, korporátních šablon, projektových manažerů a marketingových „best practices“.

Ať už mluvíme o velké komerční instituci nebo té nejmenší „undergroundové“, často jsou obě v zajetí stejného statu quo. Jen v odlišných estetických kulisách. Na jedné straně spektra může stát ambiciózní marketingový specialista neuroticky plnicí sociální sítě zbytečným obsahem, na té druhé zase egoistický designér, který prostřednictvím zakázek pro danou instituci generuje spekulativní obrazy do svého portfolia. Není nutné být statický, rigidní, dogmaticky technokratický nebo naopak ostentativně vizuálně vyhocený a nostalgicky kýčovitý, aby Věc fungovala.

Design odmítáme chápat jako podřízenou součást marketingovo-reklamního paradigmatu, který v lepším případě generuje impotentní (vizuální) reprezentace, v tom horším pak sofistikovanou obchodní kamufláž zastírající realitu. Design chápeme jako potentní proces, který se může emancipovat a umožnit společnou tvorbu a vývoj svobodných Věcí, které již nejsou pouhou reprezentací něčeho jiného, ale stávají se Věcí samotnou.

AVU má příležitost ukázat, že humanizovaný algoritmus může být poezií současnosti, že umění není pouze věcí vizuální opulence, elitní estetické diskriminace, symbolické intelektuální dominance nebo obchodu se sémio-komoditami.

AVU může zbavit design, digitální kód a programování mýtu o tom, že jde jen o technooptimistické nástroje Globálního Silicon Valley. Může prověřit, že současné digitální technologie jsou z podstaty DIY, komunitní a open-source (viz World Wide Web a jeho autor Tim Berners-Lee). Pokud tvoří inženýr/hacker v tvůrčí symbióze s designérem/umělcem, může vzniknout empatická, kolaborativní a společensky přínosná Věc.

Identitu AVU nechceme navrhovat (designovat), chceme ji hledat a zkoumat. Digitální podpůrná infrastruktura dokáže udržet a vizualizovat nikdy nekončící otevřený dialog všech „uživatelů“ instituce, kteří mohou kontinuálně definovat a upravovat, jak AVU vypadá, působí a co komunikuje. Směrem dovnitř i ven. Chceme uvolnit eklektický proud názorů a myšlenek bujících na rozhraní administrativního řádu a tvůrčího chaosu.

Věříme, že je zřejmé a pochopitelné, proč v této fázi nemůžeme představit jakýkoli vizuální projev identity AVU.

Spolupráci s AVU vnímáme jako dlouhodobý proces, který by mohl v ideálním případě vyústit v něco, co nebude využívat pouze AVU. Výsledek naší spolupráce by mohl být volně k dispozici jako open-source řešení. Pro všechny, kteří něco podobného potřebují a nechtějí být odkázáni na cyklické designérské nebo IT soutěže, rigidní korporátní nástroje a vzory, nebo digitální casina obchodující s dopaminem, jako je např. Facebook nebo Instagram.

Rádi bychom společně s AVU, prostřednictvím designu, do společnosti rozšířili hodnoty založené na empatii, otevřenosti a transparentnosti, podporující spolupráci a prostou radost z tvorby, se smyslem pro humor a ironii. Chceme oslabit a zpochybnit agresivní kompetitivní principy přítomné v současné „seriózní“ společnosti. Nechceme redukovat člověka na chladnou matematickou operaci.

10/2018, Ex Lovers
(David Březina, Zuzana Kubíková, Matěj Erlebach)